

บาสเกตบอล

BASKETBALL

SPORTS

รวมกฎ กติกา
และพื้นฐานการเล่น

ฉบับปรับปรุงใหม่
ล่าสุด

รวมกฎ กติกา และพื้นฐานการเล่น

บาสเกตบอล

BASKETBALL

by **SKY**
SPORTS
TEAM

BASKETBALL

คำนำ

หนังสือบาสเกตบอล ได้เรียบเรียงข้อมูลเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอลให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจในกีฬาประเภทนี้ โดยมีเนื้อหาสาระประกอบไปด้วย ประวัติทักษะการเล่นตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับที่สามารถนำไปใช้ในการแข่งขันได้ รวมทั้งการเล่นเป็นทีม แบบฝึกทักษะ และคำศัพท์ที่ใช้ในกีฬบาสเกตบอล

ในส่วนของการกติกการแข่งขัน หนังสือบาสเกตบอลเล่มนี้ ได้นำกติกาบาสเกตบอล 2020 ซึ่งเป็นกติกาล่าสุดของสหพันธ์บาสเกตบอลนานาชาติ (FIBA) โดยคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์ให้การรับรองเมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2563 และประกาศใช้ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2563 เพื่อให้ผู้ที่สนใจในกีฬบาสเกตบอลนำกติกาไปใช้ได้ถูกต้องและครบถ้วนที่สุด

ผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่และพัฒนากีฬบาสเกตบอลให้ประสบความสำเร็จและมีศักยภาพสูงต่อไป

BASKETBALL

สารบัญ

- 1 *** ประวัติบาสเกตบอล 5
- 2 *** กติกาบาสเกตบอล 12
- 3 *** คำศัพท์ในกีฬามาสเกตบอล 129
- 4 *** ทักษะการเล่นบาสเกตบอล 134
- 5 *** การเล่นเป็นทีม 195
- 6 *** แบบฝึกหัดทักษะบาสเกตบอล 203

1

**ประวัติ
บาสเกตบอล**

บาสเกตบอลเป็นกีฬาประจำชาติอเมริกัน ถูกคิดขึ้นเพื่อต้องการช่วยเหลือบรรดาสมาชิก Y.M.C.A. ได้เล่นกีฬาในฤดูหนาว เนื่องจากในช่วงฤดูหนาวสภาพพื้นภูมิประเทศโดยทั่ว ๆ ไปถูกหิมะปกคลุม อันเป็นอุปสรรคในการเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น อเมริกันฟุตบอล เบสบอล คณะกรรมการ Y.M.C.A. ได้พยายามหาหนทางแก้ไขให้บรรดาสมาชิกทั้งหลายได้เล่นกีฬาในช่วงฤดูหนาวโดยไม่บังเกิดความเบื่อหน่าย

ในปี ค.ศ. 1891 Dr. James A. Naismith ครูสอนพลศึกษาของ The International Y.M.C.A. Training School อยู่ที่เมือง Springfield รัฐ Massachusetts ได้รับมอบหมายจาก Dr. Gulick ให้เป็นผู้คิดค้นการเล่นกีฬาในร่มที่เหมาะสมจะใช้เล่นในช่วงฤดูหนาว Dr. James ได้พยายามคิดค้นดัดแปลงการเล่นกีฬาอเมริกันฟุตบอลและเบสบอลเข้าด้วยกัน และให้มีการเล่นที่เป็นทีม

ในครั้งแรก Dr. James ได้ใช้ลูกฟุตบอลและตะกร้าเป็นอุปกรณ์สำหรับให้นักกีฬาเล่น เขาได้นำตะกร้าลูกพีชไปแขวนไว้ที่ฝาด้านของห้องพลศึกษา แล้วให้ผู้เล่นพยายามโยนลูกบอลลงในตะกร้านั้นให้ได้ โดยใช้เนื้อที่สนามสำหรับเล่นให้มีขนาดเล็กลง แบ่งผู้เล่นออกเป็นข้างละ 7 คน ผลการทดลองครั้งแรก ผู้เล่นได้รับความสนุกสนานตื่นเต้นแต่ขาดความเป็นระเบียบมีการชนกัน ผลักกัน เตะกัน อันเป็นการเล่นที่รุนแรง

ในการทดลองต่อมานั้น Dr. James ได้ตัดการเล่นที่รุนแรงออกไปวางกติกาห้ามผู้เล่นเข้าปะทะถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ได้ นับได้ว่าเป็นหลักเบื้องต้นของการเล่นบาสเกตบอล Dr. James จึงได้วางกติกาการเล่นบาสเกตบอลไว้เป็นหลักใหญ่ ๆ 4 ข้อด้วยกันคือ

1. ผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอลอยู่นั้นจะต้องหยุดอยู่กับที่ ห้ามเคลื่อนที่ไปไหน
2. ประตูจะต้องอยู่เหนือศีรษะของผู้เล่นและอยู่ขนานกับพื้น
3. ผู้เล่นสามารถครอบครองบอลไว้นานเท่าใดก็ได้โดยผู้ต่อสู้ไม่อาจเข้าไปถูกต้องตัวผู้เล่นที่ครอบครองบอลได้

4. ห้ามการเล่นที่รุนแรงต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่กระทบกระแทกกัน

เมื่อได้วางกติกาการเล่นขึ้นมาแล้วก็ได้นำไปทดลองและพยายามปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้ดีขึ้น เขาได้พยายามลดจำนวนผู้เล่นลงเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะกัน จนในที่สุดก็ได้กำหนดตัวผู้เล่นไว้ฝ่ายละ 5 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมที่สุดกับขนาดเนื้อที่สนาม

Dr. James ได้ทดลองการเล่นหลายครั้งหลายหนและพัฒนาการเล่นเรื่อยมา จนกระทั่งเขาได้เขียนกติกาการเล่นไว้เป็นจำนวน 13 ข้อด้วยกัน และเป็นต้นฉบับการเล่นที่ยังคงปรากฏอยู่บนกระดานเกียรติยศในโรงเรียนพลศึกษา ณ Springfield อยู่จนกระทั่งทุกวันนี้

กติกา 13 ข้อของ Dr. James มีดังนี้

1. ผู้เล่นห้ามถือลูกบอลแล้ววิ่ง
2. ผู้เล่นจะส่งบอลไปทิศทางใดก็ได้ โดยใช้มือเดียวหรือสองมือก็ได้
3. ผู้เล่นจะเลี้ยงบอลไปทิศทางใดก็ได้ โดยใช้มือเดียวหรือสองมือก็ได้
4. ผู้เล่นต้องใช้มือทั้งสองข้างครอบครองบอล ห้ามใช้ร่างกายช่วยในการครอบครองบอล
5. ในการเล่นจะใช้ไหล่กระแทกหรือใช้มือตึง ผลัก ตี หรือทำการใด ๆ ให้ฝ่ายตรงข้ามล้มลงไม่ได้ ถ้าผู้เล่นฝ่าฝืนถือเป็นการฟาวล์ 1 ครั้ง ถ้าฟาวล์ 2 ครั้งหมดสิทธิ์เล่น จนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำประตูกันได้จึงจะกลับมาเล่นได้อีก ถ้าเกิดการบาดเจ็บระหว่างการแข่งขันจะไม่มีการเล่นตัวผู้เล่น
6. ห้ามใช้ขาหรือเท้าแตะลูก ถือเป็นการฟาวล์ 1 ครั้ง
7. ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำฟาวล์ติดต่อกัน 3 ครั้งให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ประตู
8. ประตูที่ทำได้อีกหรือไม่นับว่าได้ประตูนั้นต้องเป็นการโยนบอลให้ลงตะกร้า ฝ่ายป้องกันจะไปยุ่งเกี่ยวกับประตูไม่ได้เด็ดขาด

9. เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำลูกบอลออกนอกสนามให้อีกฝ่ายหนึ่งส่งลูกเข้ามาจากขอบสนามภายใน 5 วินาที ถ้าเกิน 5 วินาทีให้เปลี่ยนส่ง และถ้าผู้เล่นฝ่ายใดพยายามถ่วงเวลาอยู่เสมอให้ปรับเป็นฟาวล์

10. ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินว่าผู้เล่นคนใดฟาวล์และลงโทษให้ผู้เล่นหมดสิทธิ์

11. ผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินว่าลูกได้ออกนอกสนามและฝ่ายใดเป็นฝ่ายส่งลูกเข้าเล่น และจะทำหน้าที่เป็นผู้รักษาเวลาบันทึกจำนวนประตูที่ทำได้และทำหน้าที่ทั่วไปตามวิสัยของผู้ตัดสิน

12. การเล่นแบ่งออกเป็น 2 ครึ่ง ครึ่งละ 20 นาที

13. ฝ่ายที่ทำประตูได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ ในกรณีคะแนนเท่ากันให้ต่อเวลาออกไป และถ้าฝ่ายใดทำประตูได้ก่อนถือว่าเป็นฝ่ายชนะ

แม้ว่ากติกาการเล่นจะกำหนดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้เล่นเพื่อความสนุกสนานในแก่นันทนาการแต่กีฬานี้ก็ได้รับความนิยมจากเยาวชนอย่างรวดเร็ว ทั้ง ๆ ที่มีผู้คนเป็นจำนวนมากเห็นว่าเป็นกีฬาสำหรับผู้อ่อนแอและพยายามที่จะพิสูจน์ความเห็นนี้ด้วยการหาเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้เล่นบาสเกตบอลก็ตาม อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกเช่นนี้ค่อย ๆ เริ่มจางหายไปเมื่อความรวดเร็วและความแม่นยำในการเล่นบาสเกตบอลได้สร้างความประทับใจและดึงดูดความสนใจของผู้คนเพิ่มมากขึ้นและได้แพร่กระจายไปทางตะวันออกของอเมริกาอย่างรวดเร็ว และเมื่อโรงเรียนต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของกีฬานี้จึงพากันนิยมเล่นไปทั่วประเทศ

ก่อนปี ค.ศ. 1915 แม้ว่าบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางเป็นอย่างมากก็ตามแต่ก็จำกัดเป็นเพียงการเล่นเพื่อออกกำลังกายในห้องพลศึกษาเท่านั้นไม่มีองค์กรใดรับผิดชอบจัดการเล่นเป็นกิจจะลักษณะ ยกเว้นองค์กรบาสเกตบอลอาชีพที่เกิดขึ้นเพียง 2-3 องค์กรแล้วก็เลิกล้มไป ฉะนั้น การเล่นบาสเกตบอลในแต่ละที่แต่ละแห่งจึงต่างก็ใช้กติกาผิดแผก

แตกต่างกันออกไป ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนา กีฬา บาสเกตบอลเป็นอย่างมาก

ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1915 สมาคม Y.M.C.A. สมาคมกีฬามหาวิทยาลัย แห่งชาติและสมาพันธ์กีฬาสมัครเล่นได้ร่วมประชุมเพื่อร่างกติกาการเล่น บาสเกตบอลขึ้นมาเพื่อเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน กติกานี้ได้ใช้สืบมาจนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1938 และได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 11 ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี โดยคณะกรรมการโอลิมปิกนานาชาติ เป็นผู้พิจารณา

สหรัฐอเมริกายอมรับการเล่นบาสเกตบอลเป็นกีฬาประจำชาติเมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 1892 ซึ่งได้มีการเล่นบาสเกตบอลอย่างเป็นทางการ ขึ้นเป็นครั้งแรก สมาคม Y.M.C.A. ได้นำกีฬาบาสเกตบอลไปเผยแพร่ในทุกส่วนของโลก ได้แพร่เข้าไปในประเทศจีนและอินเดียในราวปี ค.ศ. 1894 ฝรั่งเศส ในราวปี ค.ศ. 1895 ญี่ปุ่นราวปี ค.ศ. 1900 เกือบจะกล่าวได้ว่าบาสเกตบอล มีการเล่นในทุกประเทศทั่วโลกตั้งแต่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 และคาดว่า ก่อนปี ค.ศ. 1941 มีประชาชนทั่วโลกเล่นกีฬาบาสเกตบอลเป็นจำนวนถึง 20 ล้านคน ในขณะนี้ผู้เล่นนิยมเล่นบาสเกตบอลกันทั่วทุกมุมโลกไม่น้อยกว่า 52 ประเทศ นอกจากนี้ได้มีการแปลกติกาการเล่นเป็นภาษาต่าง ๆ มากกว่า 30 ภาษา

ประวัติบาสเกตบอลในประเทศไทย

กีฬาบาสเกตบอลแพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งแรกใน สมัยใดปีใดนั้นมิได้มีหลักฐานที่จะปรากฏยืนยันแน่ชัดได้ ทราบแต่เพียงว่า ในปี พ.ศ. 2477 นายพคุณ พงษ์สุวรรณ อาจารย์สอนภาษาจีนที่โรงเรียน มัธยมวัดบพิตรพิมุขได้ช่วยเหลือกรมพลศึกษาจัดแปลกติกาการเล่น

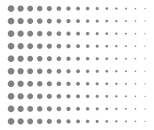
บาสเกตบอลขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2478 กระทรวงธรรมการได้จัดการอบรมครู จังหวัดต่าง ๆ จำนวน 100 คนภายในระยะเวลา 1 เดือน และได้รับความช่วยเหลือจาก พ.ต.อ. หลวงชาติตระการโกศล ผู้ซึ่งมีความรู้และเชี่ยวชาญในการเล่น กีฬาบาสเกตบอลคนหนึ่ง ทั้งได้เคยเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันเมื่อครั้งท่านกำลังศึกษาอยู่ในสหรัฐอเมริกาเป็นผู้บรรยายเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีเล่นบาสเกตบอลแก่บรรดาครูที่เข้ารับการอบรม ต่อมาก็เป็นผล ทำให้กีฬาบาสเกตบอลแพร่หลายไปทั่วประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2496 สมาคมบาสเกตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามแบบอันถูกต้อง โดยจดทะเบียนที่สภากีฬานานาชาติ และได้กลายมาเป็นสมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทยในปีเดียวกันนั่นเอง และในวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2496 สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ก็ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมบาสเกตบอลระหว่างประเทศ

ประโยชน์ของการเล่นกีฬามาสเกตบอล

1. ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. ช่วยปลูกฝังลักษณะนิสัยของการรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎเกณฑ์กติกา และสร้างเสริมมารยาทที่ดีงาม
3. ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว
4. ช่วยสร้างนิสัยความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา
5. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
6. ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและนำไปปฏิบัติ จนเป็นนิสัย

7. ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ให้พริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี

มารยาทในการเล่นกีฬา

1. เล่นด้วยความสามารถของตนเอง ไม่ใช้วิธีการอื่น ๆ เพื่อเอาเปรียบคู่ต่อสู้

2. ปฏิบัติตามระเบียบของการแข่งขันและปฏิบัติตามกติกาการเล่นอย่างเคร่งครัด

3. มีกิริยาวาจาสุภาพทั้งในสนามและนอกสนาม

4. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

5. ต้องรู้จักรักษาสมารรถภาพของตนเองให้สมบูรณ์อยู่เสมอ

6. ต้องไม่เป็นผู้มุ่งหวังผลแพ้-ชนะมากเกินไป ควรเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและพละนาถัย

7. เชื่อฟังผู้ตัดสินและยอมรับคำตัดสินของกรรมการผู้ตัดสิน

8. แต่งกายสุภาพในการเล่นกีฬาทุกครั้ง

2

กติกาสากล
บาสเกตบอล

กติกาตอนที่ 1 การแข่งขัน (RULE ONE-THE GAME)

ข้อ 1 คำจำกัดความ (Definition)

1.1 การแข่งขันบาสเกตบอล (Basketball Game)

บาสเกตบอลเป็นการเล่นโดยทีม 2 ทีม แต่ละทีมมีผู้เล่น 5 คน จุดมุ่งหมายของแต่ละทีมคือการทำคะแนนด้านห่วงตาข่ายของฝ่ายตรงข้าม และป้องกันฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ทำคะแนน การแข่งขันถูกควบคุมโดยกรรมการเจ้าหน้าที่โต๊ะ และผู้ควบคุมการแข่งขัน (ถ้ามี)

1.2 ห่วงตาข่ายฝ่ายตรงข้าม/ห่วงตาข่ายทีมตนเอง (Basket-Opponents/Own)

ห่วงตาข่ายที่ทีมนั้นรุกไปทำคะแนนคือห่วงตาข่ายฝ่ายตรงข้าม และห่วงตาข่ายที่ทีมนั้นป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามทำคะแนนคือห่วงตาข่ายทีมพวกเขาเอง

1.3 ผู้ชนะการแข่งขัน (Winner of a game)

ทีมที่มีคะแนนมากกว่าเมื่อสิ้นสุดเวลาการแข่งขันจะเป็นผู้ชนะการแข่งขัน

กติกาตอนที่ 2 สนามและอุปกรณ์ (RULE TWO-COURT AND EQUIPMENT)

ข้อ 2 สนาม (Court)

2.1 สนามแข่งขัน (Playing court)

สนามแข่งขันต้องเป็นพื้นเรียบแข็ง ไม่มีสิ่งกีดขวาง (ภาพที่ 1) โดยมีขนาดยาว 28 เมตรและกว้าง 15 เมตร ซึ่งวัดจากขอบในของเส้น

2.2 แดนหลัง (Backcourt)

แดนหลังของทีมประกอบด้วยห่วงตาข่ายของทีมตนเอง ส่วนของกระดานหลังที่ยื่นเข้ามาในสนามแข่งขัน และส่วนของสนามแข่งขันที่กำหนดโดยเส้นหลังที่อยู่ด้านหลังห่วงตาข่ายของพวกเขาเอง เส้นข้าง และเส้นกลาง

2.3 แดนหน้า (Frontcourt)

แดนหน้าของทีมประกอบด้วยห่วงตาข่ายของฝ่ายตรงข้าม ส่วนของกระดานหลังที่ยื่นเข้ามาในสนามแข่งขัน และส่วนของสนามแข่งขันที่กำหนดโดยเส้นหลังที่อยู่ด้านหลังห่วงตาข่ายของฝ่ายตรงข้าม เส้นข้าง และขอบในของเส้นกลางใกล้ห่วงตาข่ายของฝ่ายตรงข้าม

2.4 เส้น (Lines)

เส้นทุกเส้นจะต้องตีด้วยสีขาวหรือสีอื่น ๆ ที่ตัดกันกับสีขาของสนาม กว้าง 5 เซนติเมตร สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

2.4.1 เส้นเขตสนาม (Boundary line)

สนามแข่งขันจะกำหนดด้วยเส้นเขตสนาม ประกอบด้วยเส้นหลังและเส้นข้าง เส้นดังกล่าวไม่ใช่ส่วนของสนามแข่งขัน สิ่งกีดขวางใด ๆ รวมทั้งที่นั่งของทีมที่ประกอบด้วยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้เล่นสำรอง ผู้เล่นฟาวล์ครบ 5 ครั้ง ผู้ติดตามทีม ต้องอยู่ห่างจากสนามแข่งขันอย่างน้อย 2 เมตร

2.4.2 เส้นกลาง วงกลมกลาง และครึ่งวงกลมโยนโทษ (Centre line, Centre circle and Free-throw semi-circles)

เส้นกลาง จะต้องตีเส้นขนานกับเส้นหลังจากจุดกึ่งกลางของเส้นข้าง เส้นกลางจะต้องต่อยื่นออกไปจากเส้นข้าง 15 เซนติเมตรทั้งสองด้าน เส้นกลางเป็นส่วนหนึ่งของแดนหลัง

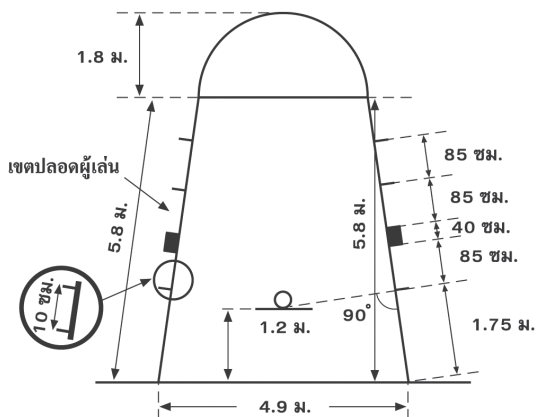
วงกลมกลาง จะต้องตีเส้นวงกลมที่กึ่งกลางสนามแข่งขันและมียุติ 1.80 เมตร โดยวัดถึงขอบนอกของเส้นรอบวง

ครึ่งวงกลมโยนโทษ จะต้องตีเส้นครึ่งวงกลมไว้ในสนามแข่งขันมียุติ 1.80 เมตร โดยวัดถึงขอบนอกของเส้นรอบวงซึ่งมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่กึ่งกลางเส้นโยนโทษ (ภาพที่ 2)

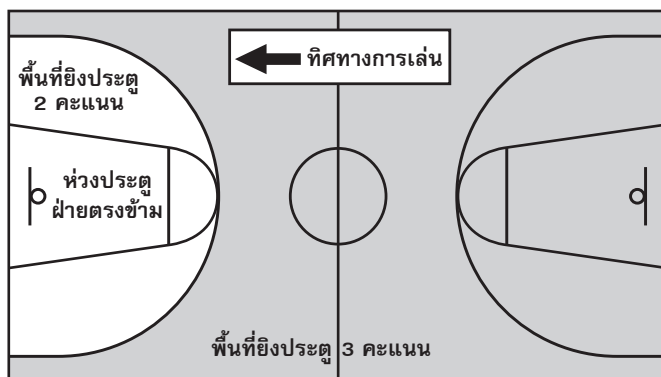
2.4.3 เส้นโยนโทษ เขตกำหนดเวลา และช่องยืนเพื่อแย่งบอลในการโยนโทษ (Free-throw lines, restricted areas and Free-throw rebound places)

เส้นโยนโทษ จะต้องตีเส้นขนานกับเส้นหลังของแต่ละข้าง โดยจะต้องมีขอบนอกไกลที่สุดห่างจากขอบในของเส้นหลัง 5.80 เมตร และความยาว 3.60 เมตร จุดกึ่งกลางของเส้นโยนโทษจะต้องอยู่บนเส้นสมมติที่ลากต่อเชื่อมกันจากจุดกึ่งกลางของเส้นหลังทั้งสองข้าง

เขตกำหนดเวลา จะต้องตีเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมฉากอยู่ในสนาม

ภาพที่ 2 เขตโยนโทษหรือเขตกำหนด 3 วินาที

ภาพที่ 3 พื้นที่ยิงประตู 2 คะแนน/3 คะแนน

ช่องยืนแย่งบอลการโยนโทษ ตามแนวเขตกำหนดเวลาสวน
ไว้เพื่อให้ผู้เล่นยืนในระหว่างการโยนโทษ ให้ทำช่องยืนดังกล่าวตามภาพที่ 2

2.4.4 เขตการยิงประตู 3 คะแนน (Three-point field goal area)

เขตยิงประตู 3 คะแนนของทีม (ภาพที่ 1 และภาพที่ 3)
คือพื้นที่ทั้งหมดของสนามแข่งขัน ยกเว้นพื้นที่ใกล้ห่วงตาข่ายของฝ่ายตรงข้าม
โดยมีเขตกำหนดและรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

➤ เส้นขนาน 2 เส้นที่ต่อยืนตั้งฉากออกจากเส้นหลังโดยมี
ขอบนอกห่างจากขอบในของเส้นข้าง 0.90 เมตร

➤ เส้นโค้งที่มีรัศมี 6.75 เมตร วัดจากจุดกึ่งกลางของตาข่าย
ที่ติดตั้งมาบนพื้นสนาม โดยวัดถึงขอบนอกของเส้นจุดกึ่งกลางห่วงตาข่าย
บนพื้นสนามถึงขอบในจุดกึ่งกลางของเส้นหลัง มีระยะ 1.575 เมตร เส้นโค้ง
ต้องเชื่อมต่อกับเส้นขนานทั้งสองเส้น เส้น 3 คะแนนไม่ใช่ส่วนของเขตยิงประตู
3 คะแนน

2.4.5 เขตที่นั่งของทีม (Team bench areas)

เขตที่นั่งของทีมจะต้องกำหนดไว้นอกสนามแข่งขันด้วยเส้น
2 เส้น (ดังภาพที่ 1) ในเขตที่นั่งของทีมจะต้องจัดที่นั่งจำนวน 16 ที่นั่งสำหรับ
บุคคลที่เกี่ยวข้องในทีมซึ่งประกอบด้วยผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ผู้เล่นสำรอง
ผู้เล่นที่ฟาล์วครบ 5 ครั้ง และผู้ติดตามทีม บุคคลอื่นจะต้องอยู่หลังเขตที่นั่ง
ของทีมและห่างออกไปอย่างน้อย 2 เมตร

2.4.6 เส้นส่งบอลเข้าเล่น (Throw-in lines)

จะต้องตีเส้น 2 เส้น ยาว 0.15 เมตรที่เส้นข้างนอกสนาม
แข่งขันด้านตรงข้ามโต๊ะผู้บันทึกคะแนน โดยวัดจากขอบนอกของเส้นเหล่านี้ถึง
ขอบในของเส้นหลังที่ใกล้ที่สุด 8.325 เมตร

2.4.7 เขตพื้นที่ครึ่งวงกลมปลอดการฟาวล์ชน (No-charge semi-circle areas)

จะต้องตีเส้นครึ่งวงกลมปลอดการฟาวล์ชนในสนามแข่งขันตามที่กำหนดดังนี้

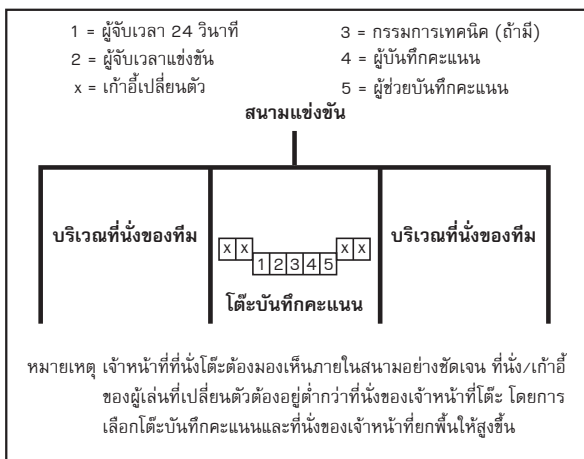
> ครึ่งวงกลมที่มีรัศมี 1.25 เมตร วัดจากจุดกึ่งกลางของตาข่ายที่ตั้งลงมาบนพื้นสนามถึงขอบในของครึ่งวงกลม เส้นครึ่งวงกลมเชื่อมต่อกับ

> เส้นขนาน 2 เส้นที่ตั้งฉากกับเส้นหลัง วัดจากขอบในถึงจุดกึ่งกลางห่วงตาข่ายที่ตั้งลงมาบนพื้นสนาม 1.25 เมตร มีความยาว 0.375 เมตร และสิ้นสุดที่ระยะห่าง 1.20 เมตรจากขอบในของเส้นหลัง

เขตพื้นที่ครึ่งวงกลมปลอดการฟาวล์ชนครอบคลุมทั้งหมดด้วยเส้นสมมติที่เชื่อมต่อกับปลายสุดของเส้นขนานที่ลากตรงลงมาด้านล่างจากขอบในของกระดานหลัง

เส้นเขตพื้นที่ครึ่งวงกลมปลอดการฟาวล์ชนเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ครึ่งวงกลมปลอดการฟาวล์ชน

2.5 ตำแหน่งของโต๊ะผู้บันทึกคะแนนและที่นั่งผู้เล่นขอเปลี่ยนตัว

ภาพที่ 4 โต๊ะเจ้าหน้าที่และเก้าอี้เปลี่ยนตัวผู้เล่น

ข้อ 3 อุปกรณ์การแข่งขัน (Equipment)

อุปกรณ์การแข่งขันที่ต้องจัดเตรียมมีดังนี้

- ชุดอุปกรณ์กระดานหลัง ประกอบด้วย
 - ~ กระดานหลัง
 - ~ ชุดห่วงตาข่าย ประกอบด้วย ห่วงชนิดต้านแรงดึง (Pressure release) และตาข่าย
 - ~ โครงสร้างเครื่องยึดกระดานหลังรวมถึงนมหุ้ม
- ลูกบาสเกตบอล
- นาฬิกาแข่งขัน
- ป้ายคะแนน (Score board)
- นาฬิกายิงประตู (Shot clock)
- นาฬิกาจับเวลาหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสม (มองเห็นชัดเจน) สำหรับ

จับเวลาออก (ไม่ใช่มนาฬิกาแข่งขัน)

- อุปกรณ์ให้สัญญาณเสียง 2 ชุดที่ให้เสียงดังและแตกต่างกันอย่างชัดเจน อุปกรณ์แต่ละชุดเพื่อสำหรับ
 - ~ ผู้ควบคุมนาฬิกายิงประตู
 - ~ ผู้บันทึกคะแนน/ผู้จับเวลา
- ไบบันทึกคะแนน
- ป้ายแสดงจำนวนการฟาวล์ของผู้เล่น
- ป้ายแสดงจำนวนการฟาวล์ของทีม
- ลูกศรแสดงการสลับกันครอบครองบอล
- พื้นสนามแข่งขัน
- สนามแข่งขัน
- แสงสว่างที่พอเหมาะ

สำหรับคำอธิบายรายละเอียดของอุปกรณ์บาสเกตบอลที่มากกว่านี้ให้ดูในภาคผนวกของอุปกรณ์การแข่งขัน

กติกาตอนที่ 3 ทีม (TEAMS)

ข้อ 4 ทีม (Teams)

4.1 คำจำกัดความ (Definition)

4.1.1 สมาชิกของทีมมีคุณสมบัติเข้าแข่งขันเมื่อเขาได้รับมอบอำนาจให้ลงแข่งขันให้กับทีมตามระเบียบที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกำหนด รวมถึงการกำหนดอายุ

4.1.2 สมาชิกของทีมมีสิทธิ์แข่งขันเมื่อเขามีชื่อในใบบันทึกคะแนนก่อนเริ่มการแข่งขัน ตราบใดที่เขาไม่ถูกตัดสิทธิ์การแข่งขันหรือกระทำฟาวล์ครบ 5 ครั้ง

4.1.3 ในระหว่างเวลาแข่งขันสมาชิกของทีมมีสถานะดังนี้

- ผู้เล่น เมื่อเขาอยู่ในสนามและมีสิทธิ์แข่งขัน
- ผู้เล่นสำรอง เมื่อเขาไม่ได้อยู่ในสนามแข่งขันแต่เขามีสิทธิ์ลงแข่งขัน
- เป็นผู้เล่นที่ถูกให้ออก (Excluded player) เมื่อเขาได้กระทำฟาวล์ครบ 5 ครั้ง และไม่มีสิทธิ์ลงแข่งขันอีกต่อไป

4.1.4 ในระหว่างช่วงพักการแข่งขันสมาชิกของทีมทุกคนที่มีสิทธิ์ลงแข่งขันมีสถานะเป็นผู้เล่น

4.2 กฎ (Rule)

4.2.1 แต่ละทีมจะประกอบด้วย

- สมาชิกที่มีสิทธิ์ลงแข่งขัน จำนวนไม่เกิน 12 คน รวมทั้งหัวหน้าทีม
- หัวหน้าผู้ฝึกสอน 1 คน

➢ ผู้ติดตามทีมไม่เกิน 8 คน รวมผู้ช่วยผู้ฝึกสอนไม่เกิน 2 คน ที่อาจนั่งอยู่ในเขตที่นั่งของทีม ในกรณีที่มีผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 2 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนคนแรกต้องมีชื่อในใบบันทึก

4.2.2 ผู้เล่น 5 คนจากแต่ละทีมจะอยู่ในสนามระหว่างเวลาแข่งขันและอาจเปลี่ยนตัวได้

4.2.3 ผู้เล่นสำรองกลายเป็นผู้เล่นและผู้เล่นกลายเป็นผู้เล่นสำรองเมื่อ

➢ กรรมการผู้ตัดสินให้สัญญาณเรียกผู้เล่นสำรองเข้ามาในสนามแข่งขัน

➢ ในระหว่างเวลานอก หรือช่วงพักการแข่งขัน ผู้เล่นสำรองขอเปลี่ยนตัวกับผู้จับเวลา

4.3 ชุดแข่งขัน (Uniforms)

4.3.1 ชุดแข่งขันของผู้เล่นแต่ละทีมจะประกอบด้วย

➢ เสื้อมีสีที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนเหมือนกันทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ถ้าเสื้อมีแขนแขนเสื้อต้องไม่เลยข้อศอก ผู้เล่นทุกคนต้องสวมชายเสื้อเข้าไว้ในกางเกงระหว่างเกมการแข่งขัน ชุดที่เป็นชุดเดียวกันทั้งเสื้อและกางเกงอนุญาตให้ใช้ได้

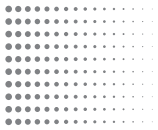
➢ กางเกงขาสั้นต้องเป็นสีที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนเหมือนกันทั้งด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกับเสื้อ ชายกางเกงต้องยาวสุดที่เหนือเข่า

➢ ถุงเท้าของผู้เล่นมีสีเด่นชัดเหมือนกันทุกคน

4.3.2 ผู้เล่นแต่ละคนจะต้องสวมใส่เสื้อที่มีหมายเลขทั้งด้านหน้าและด้านหลังด้วยหมายเลขที่ชัดเจน มีสีแตกต่างกับสีของเสื้อแข่งขัน หมายเลขจะต้องมองเห็นได้อย่างชัดเจน และ

➢ หมายเลขที่ติดด้านหลังจะต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า

20 เซนติเมตร

➢ หมายเลขที่ติดด้านหลังจะต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

➢ หมายเลขจะมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร

➢ ผู้เล่นทีมเดียวกันจะต้องไม่สวมใส่เสื้อแข่งขันที่มี หมายเลขซ้ำกัน

➢ การโฆษณาหรือสัญลักษณ์ของทีมจะอยู่ห่างจาก หมายเลขอย่างน้อย 5 เซนติเมตร

➢ ทุกทีมต้องใช้หมายเลขจาก 1 ถึง 99 รวมถึง 0 กับ 00

4.3.3 ทีมจะต้องมีเสื้อแข่งขันอย่างน้อย 2 ชุด

➢ ทีมชื่อแรกในโปรแกรมการแข่งขัน (ทีมเหย้า) จะ สวมใส่เสื้อสีอ่อน (โดยมากเป็นสีขาว)

➢ ทีมชื่อหลังในโปรแกรมการแข่งขัน (ทีมเยือน) จะ สวมใส่เสื้อสีเข้ม

➢ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าทั้งสองทีมตกลงกันได้ อาจจะ สลับสีเสื้อแข่งขันได้

4.4 อุปกรณ์อื่น ๆ (Other equipment)

4.4.1 อุปกรณ์ทุกชนิดที่ผู้เล่นใช้ต้องเป็นอุปกรณ์ที่จัดไว้สำหรับ การเล่นบาสเกตบอล ไม่อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์ใด ๆ ที่ออกแบบให้เพิ่มความสูง ของผู้เล่นหรือเอื้อมได้ไกลขึ้น หรือวิธีใดวิธีหนึ่งที่ทำให้ได้เปรียบอย่างไม่ยุติธรรม

4.4.2 ผู้เล่นจะต้องไม่สวมใส่อุปกรณ์ (วัตถุสิ่งของ) ที่อาจเป็น เหตุทำให้ผู้เล่นอื่นได้รับบาดเจ็บ

➢ ไม่อนุญาตให้ใช้สิ่งต่อไปนี้

~ เครื่องป้องกันนิ้วมือ มือ ข้อมือ ข้อศอก หรือ แขนท่อนล่าง เฝือก ที่ครอบศีรษะ หรือเครื่องรังที่ท้าวด้วยหนัง พลาสติกอ่อน พลาสติก โลหะ หรือวัสดุอื่นใด แม้จะหุ้มด้วยสิ่งอ่อนนุ่มก็ตาม

~ วัตถุที่อาจจะบาดเจ็บหรือทำให้เกิดรอยถลอก
(เล็บมือต้องตัดให้เรียบร้อย)

~ สิ่งคลุมศีรษะ เครื่องประดับผม หรือประดับ
เพชรพลอย

> อนุญาตให้ใช้สิ่งต่อไปนี้

~ เครื่องป้องกันไหล่ แขนท่อนบน ขาท่อนบน
ขาท่อนล่าง ที่ทำด้วยวัสดุที่ห่อหุ้มอย่างดี

~ ปกอกแขนกระชับกล้ามเนื้อ ที่รัดกล้ามเนื้อขา
~ อุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บที่ศีรษะต้องไม่มี
ส่วนปิดบังใบหน้าทั้งหมดหรือบางส่วน (ตา จมูก ปาก เป็นต้น) ต้องไม่เป็น
อันตรายต่อผู้สวมใส่หรือผู้เล่นอื่น เครื่องป้องกันการบาดเจ็บที่ศีรษะต้องไม่มี
ส่วนประกอบอื่น ๆ รอบใบหน้าหรือคอ ต้องไม่มีส่วนที่ปูดออกมา

~ เครื่องป้องกันหัวเข่า ถ้าห่อหุ้มอย่างดี
~ เครื่องป้องกันการบาดเจ็บที่จมูก แม้จะทำได้ด้วย

วัสดุแข็ง

~ เครื่องป้องกันปากชนิดโปร่งใส ไม่มีสี
~ แว่นตา หากไม่ทำให้เกิดอันตรายกับผู้เล่นอื่น
~ ที่รัดมือและแถบคาดศีรษะที่มีขนาดกว้างไม่เกิน

10 เซนติเมตร ทำด้วยผ้ายืด

~ ผ้าเทปชนิดโปร่งใส ไม่มีสี สำหรับยึดกล้ามเนื้อ
แขน ไหล่ ขา เป็นต้น

~ ที่รัดข้อเท้า

ผู้เล่นทุกคนในทีมที่สวมใส่ที่รัดกล้ามเนื้อแขนและที่รัดกล้ามเนื้อขา
ที่ครอบคลุมศีรษะ ที่รัดข้อมือ ที่คาดศีรษะ และผ้าเทปยึดกล้ามเนื้อ ต้องมีสี
เดียวกัน